

do časopisu zaslaném, za majitele farmy a plantáže, majitelem podobného podniku, nýbrž že je ve skutečnosti osobou úplně nemajetnou a neschopnou platiti; neboť podobné nepravdivé údaje v inserátech nejsou všedním zjevem v obchodním životě. Uvedené jednání obžalovaného nepostrádalo tudíž ani v konkrétním případě způsobilosti k oklamání. Poukazujíc k tomu, že obžalovaný zařídil, by inseráty původně objednané byly nadále uveřejňovány v menším formátě, popírá stížnost, že měl obžalovaný úmysl poškoditi správu řečeného časopisu na majetku. Tím neprovádí však uplatňovaného zmatku podle § 281 čís. 9 a) tr. ř. po zákonu, nadržíc se skutkových zjištění rozsudku, že obžalovaný měl již při objednávce inserátů v úmyslu, způsobiti správě řečeného časopisu škodu na majetku (§§ 258, 288 odst. druhý čís. 3 tr. ř.). Co se týče výroku rozsudku, jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem dílem dokonaného, dílem nedokonaného podvodu na Mořici W-ovi, namítá stížnost, a to zřejmě se stanoviska důvodu zmatečnosti podle § 281 čís. 9 a) tr. ř., že tu nejde o trestný čin náležející před soud, nýbrž že tu přichází v úvahu toliko soukromoprávní poměr mezi obžalovaným a W-em, poněvadž prý obžalovaný při objednávkách doufal, že vytěží ze svého podniku tolik, že bude moci vše zaplatiti. Těmito vývody neprovádí stížnost uplatňovaný hmotněprávní zmatek způsobem odpovídajícím zákonu, vycházejíc ze skutkového předpokladu rozsudkem nezjištěného, ba jím vyloučeného (§ 288 odst. druhý čís. 3 tr. ř.). Vytýká-li dále stížnost rozsudku, že spatřuje podvodný úmysl neprávem již v tom, že obžalovaný užíval razítka »Majitel farmy a plantáže«, nedoličuje ani tím náležitě důvod zmatečnosti podle § 281 čís. 9 a) tr. ř., jež má i tu zřejmě na mysli; neboť vychází z výroku, jehož rozsudek vůbec neobsahuje. Rozsudek spatřuje, jak vysvítá z rozhodovacích důvodů, podvodný úmysl obžalovaného v tom, že měl již při objednávkách skla, o něž tu šlo, úmysl zboží nezaplatiti a tím způsobiti W-ovi majetkovou škodu. Tento výrok po stránce subjektivní odůvodňuje rozsudek zcela logicky poukazem k tomu, že obžalovaný věděl, že je zcela nemajetný, že má 40.000 Kč dluhů a že nebude moci zaplatiti zboží, jež podle původní objednávky nemělo býti dodáno na dobírku. Má-li býti spatřována v tvrzení stížnosti, že není nikterak prokázáno, že obžalovaný měl již v době lstivého předstírání (při objednávkách) úmysl způsobiti W-ovi majetkovou škodu, výtku nedostatku důvodu pro výrok rozsudku v tomto směru (zmatek podle § 281 čís. 5 tr. ř.), jde podle uvedeného o výtku neodůvodněnou. Důvodu zmatečnosti podle § 281 čís. 10 tr. ř. nedostává se ve vývodech stížnosti vůbec provedení vyhovujícího zákonu; neboť stížnost nedoznává trestnosti činů obžalovanému za vinu kladených, nýbrž domáhá se úplného osvobození obžalovaného od obžaloby. Bylo tudíž zmateční stížnost jako dílem neodůvodněnou, dílem po zákonu neprovedenou zamítnouti.

Čís. 3243.

Maření exekuce (zákon ze dne 25. května 1883, čís. 78 ř. zák.).

Pokud pachatele (§ 3 zákona) vyvíňuje, pokládal-li zaplacením věc

za vyřízenou a byl-li mylného přesvědčení, že tím zaniklo soudcovské právo zástavní k zabaveným předmětům (§ 2 e) tr. zák.).

(Rozh. ze dne 25. srpna 1928, Zm I 191/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 6. února 1928, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem podle § 3 zák. o maření exekuce ze dne 25. května 1883, čís. 78 ř. zák., zrušil napadený rozsudek ve výroku, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem podle § 3 zák. o maření exekuce ze dne 25. května 1883, čís. 78 ř. zák., jakož i ve výroku o trestu a výrocích s tím souvisejících jako zmatečný a věc přikázal příslušnému nyní soudu okresnímu, by ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Z výtek, jež zmateční stížnost uplatňuje proti odsuzující části rozsudku, dovolávajíc se číselně jen důvodu zmatečnosti čís. 9 a) § 281 tr. ř., jest oprávněna výtka, že se nalézací soud neobíral vůbec obhajobou obžalovaného, že v kanceláři Dr. Otty L-a bylo ujednáno, že obžalovaný na soudní útraty, vzešlé dotud penízem 1.000 Kč, a na útraty mimosoudní v částce 500 Kč zaplatí k úplnému vyrovnání 1.000 Kč, a že, když tomuto závazku také skutečně dostál a Dr. L-ovi 1.000 Kč zaplatil, firma W. & M. pak si odebrala stroje, pokládal celou věc za vyřízenou. Že by se byl před prodejem zabavených věcí dověděl také, že exekuce byla soudem zrušena, obžalovaný ovšem netvrdil. Přes to však je zmateční stížnost v právu, pokud v její výtce, že »nebyl soudem věnován vůbec zřetel ani pozornost oné obhajobě obžalovaného«, poukazující ke skutkovému omylu podle § 2 písm. e) tr. zák., dlužno spatřovati věcné a to důvodné uplatňování neúplnosti rozsudku jakožto důvodu zmatku podle čís. 5 § 281 tr. ř. Neboť ono tvrzení obžalovaného, podle něhož považoval celou věc zaplacením 1.000 Kč za vyřízenou, zřejmě poukazovalo k případnému mylnému přesvědčení obžalovaného, že splněním oné úmluvy byly odklizeny všechny následky soudního vymáhání pohledávky a že tím zároveň též zaniklo soudcovské právo zástavní k zabaveným předmětům, tedy k omylu obžalovaného, jenž by mohl podle § 2 písm. e) tr. zák. vyloučiti trestnost jeho jednání jako přestupku podle § 3 zák. o maření exekuce. Nešloť by o neznalost trestního zákona (§ 3 tr. zák.), nýbrž o neznalost, mylné pojmání předpisů práva občanského, po případě formelního práva exekučního. Pro dolíčenou neúplnost bylo rozsudek v napadené části zrušiti jako zmatečný a, poněvadž nalézací soud v dotčeném směru neučinil potřebných skutkových zjištění, věc vrátiti do první stolice k novému projednání a rozhodnutí v rozsahu zrušení, při čemž byla věc, jelikož jde již jen o přestupek, přikázána příslušnému nyní soudu okresnímu (§ 288 čís. 1 a 3 tr. ř.).